

Arnesen Magnificat Kernis Musica

Celestis Gjeilo Tundra, Song of the Universal Nidarosdomens jentekor, dir. Anita Brevik, TrondheimSolistene, dir. Øivind Gimse, Lise Granden Berg (sopran), Magne H. Draagen (orgel), Maria Næss (piano), Else Bonesrønning (sopran), Ola Gjeilo (piano)

Lindberg Lyd 2L106 (65 minutter) 1 2 3 4 5 6

Kim André Arnesens (f.1980) *Magnificat* er en stor, syv-satsig kantate som varer

i 40 minutter og dominerer denne vakker fremførte og produserte utgivelsen fra Lindberg Lyd. *Magnificat*, skrevet for sopran, orgel, piano, kor og strykeensemble, har et overmettet, søtladent tonalt idiom; uttrykksfull velmenthet reduserer her andakten til musikalisk tapet.

Aaron Jay Kernis *Musica Celestis* er en langt mer tilfredsstillende opplevelse: en strykeorkesterutgave av englekoret hentet fra den langsomme satsen i hans første kvartett. Den har en uttrykksmessig dybde og utstråling som klart skiller seg fra Arnesen. Med den norske Ola Gjeilos *Tundra* og *Song of the Universal* (den siste til tekst av Whitman) er vi tilbake til Arnesens *Magnificats* smertefrie verden, noe som gjør dette til en noe blandet CD.

Thoresen Miranda's Flourish Hovland

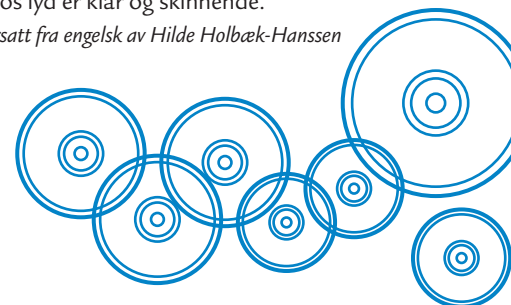
Cantus II, Op 83/1. Sommerfeldt Sonatine for sopranblokkfløyte, Op 47. Johansen Cantus Gaathaug Fugler i min natt, Seashore Meditations Thommessen The Blockbird Karlsen Choralsonate No 1, «Jesus Christus, unser Heiland»

Caroline Eidsten Dahl (blokkfløyter), Per Arne Frantzen (piano), Vegard Lund (gitar), Anders Eidsten Dahl (orgel) Lawo Classics LWC1068 (58 minutter) 1 2 3 4 5 6

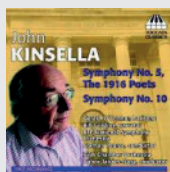
En hel CD med solo blokkfløyte kan fort bli for mye av det gode, men Caroline Eidsten Dahls plate er en smaksprøve på det beste av norsk samtidsmusikk. De åtte verkene er oppsiktsvekkende ulike, fra Thoresens pulserende *Miranda's Flourish* (1985) og Bertil Johansens mer dissonerende *Cantus* (1982) til Morten Gaathaugs Improvisata for en blokkfløytest og fem blokkfløyter: *Fugler i min natt* (1986).

Sistnevnte er klangmessig enormt mangesidig, og ytterligere variasjon sørger verkene akkompagnert av orgel for: Hovlands herlige *Cantus II* (1974–75), Gaathaugs velklingende *Seashore Meditations* (2009) og Karlsens gripende koralsonate. Thommessens *The Blockbird* (1983) er innspilt før, mange vil huske Michala Petri (RCA), men Caroline Eidsten Dahls fremføring er like virtuos, hun spiller fremragende hele veien. Lawos lyd er klar og skinnende.

Oversatt fra engelsk av Hilde Holbæk-Hanssen

GUY RICKARDS, London-basert, er fast bidragsyter i *The Gramophone*, *Tempo*, *International Piano* og (2003–06) *Nordic Sounds*. Han har skrevet bøker om Hindemith, Hartmann, Henze, Sibelius og (3 kapitler) om John McCabe.

Kinsella Symfoni nr. 5 «The 1916 Poets», Symfoni nr. 10

Gerard O'Connor (baryton), Bill Golding (resitasjon), Irish Chamber Orchestra, dir. Gabor Takacs-Nagy, RTE National Symphony Orchestra, dir. Colman Pearce *Tocatta Press TOCC 0242* (68 minutter)

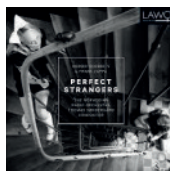
1 2 3 4 5 6

John Kinsella (f.1932), Irlands fremste nålevende symfoniker, kom sent frem til

denne formen; nr. 1 ble først fullført i 1984 da han var 52. I 1992 hadde han nådd frem til nr. 5, et gripende og livlig hybrid verk, som kombinerer elementer fra melodrama og kantate i en konvensjonell fire-satsig symfoni. *The 1916 Poets* refererer til lederne for den irske påskeoppstanden samme år. *Nr. 10* (2010), er et rent instrumentalt, levende og pulserende tre-satsig verk for klassisk orkester. Symfonien, som ikke er skrevet på bestilling, brenner hvitglødende av inspirasjon i yttersatsene, som deles av en velklingende *Largo*. Opptakene er ikke samtidige, men er lyden fremragende.

(som passacaglia og chaconne) sammen med typisk blyder – skrivemaskiner, knusing av servise, til og med sang av en jødisk kantor – som illustrerende veivisere. Noen uthever de musikalske argumentene, andre – som det maniske trommeslaget i første sats *Sarabande* – avleder oppmerksomheten fra dem.

Frank Zappas (1940–93) oppkvikkende tonespråk strakte seg fra jazz til modernisme, satirisk og morsomt tvers gjennom. *G-Spot Tornado* (1986), en livlig orkester-tocatta på under 4 minutter, og *The Perfect Stranger* (1990-årene) utgjør høydepunktene. Send en tanke til den ikke-krediterede tyrkiske komponisten Ali N. Askin (f. 1962), som samarbeidet med begge komponistene i 1991–94.

Goebbel's Suite fra «Surrogate Cities»

Zappa *The Dog Breath Variations/Uncle Meat, Dupree's Paradise, The Perfect Stranger, G-Spot Tornado, The Revised Music for Low Budget Orchestra*

Kringkastingsorkesteret, dir. Thomas Søndergård Lawo Classics LWC1063 (69 minutter)

1 2 3 4 5 6

Heiner Goebbel's (f. 1952) liker å blande sjangrer. Hans ti-satsige suite fra *Surrogate Cities* (1993–94) bruker barokkdanser